

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1595. usque ad annum 1600

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1773

VD18 90118677

§. 29. Proximum vitæ periculum Scotiæ Regi a proditoribus imminens.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67263](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67263)

Sæcul. XVI.
A.C. 1600.
toto exercitu eos circumfusus a tergo copiis cingere decernebant. Hoc periculum Mercurianus sibi jamjam impendere præsentens habito belli Senatu die decima tertia Octobris faventibus noctis tenebris, ac violento turbine pedem retulit, ejus tamen discessu oblesorum animi haud parum fracti die vigesima secunda Octobris deditionem facere, arceque tradita ad Merram usque, prout cum Turcis convenerant, incolomes transmissi sunt, quo facto Ibraimus tria peditum millia, quingentosque Equites præsidio imponens, rusticos, ceterosque vicinos, qui aufugerant, promissa libertate, & triennali tributorum immunitate ad reditum sollicitabat: Paradisus vero unacum aliis quibusdam Centurionibus ad Mathiam Archiducem abducti, cum in urbis defensione officio suo defuisse convincerentur, dextera prius, ac dein capite truncati perire.

§. XXIX.

*Proximum vitæ periculum Scotiæ
Regi a Proditoribus im-
minens.*

*Chytra. in
Saxon.
Thu. l. 124.
p. 908.*

Sub idem tempus Jacobus I. Scotiæ Rex ingens vitæ periculum divina ope eluctatus fuerat, quippe die quinta Augu-

Augusti venationi intentus Alexander Ruthwenum Guilielmi Comitis anno Christi millesimo quingentesimo octogesimo quarto ob conspirationem accipite truncati filium obviam habuit, a quo sub facto inmensum thesaurum acquirendi obtentu Parthum venire, atque in ipsius domo solus absque comitatu diversari rogabatur: dudum equidem Rex tergiversatus tandem cum Alexandro inmote latus ejus stipante laxatis equorum habenis ad oppidum contendit: ipsa tamen festinatio suspicionem movebat Regis famulis, hinc inter eos precipue Levinnius, & Merrius Comes, licet non iussi, Jacobum sequebantur: Rex vero oppido proximus a Joanne altero Alexandri fratre jam prius admonito excipiebatur, & prandio, ad quod tamen Levinnius, & Merrius non invitabantur, recreatus ab Alexandro clam monebatur, secreti, quod revelasset, tempus quidem urgere, fratris tamen sui praesentiam obstare, proin Rex illum abesse juberet, quo facto Jacobus ab Alexandro e caenaculo per plura cubicula clausis semper retro foribus ad secretius cubile deducebatur, ubi ementiti thesauri custodem pugione armatum cernens se in insidias incautius incidisse animadverterat; quippe Alexander mox pileum suum capiti imponens enses proti-

Sæcul. XVI.
A.C. 1599.

Spond. l. c.
n. 19.
Harlaeus
tom. 3. annal.
Belg.

Sæcul. XVI.
A.C. 1600.

protinus e vagina extractum Regis petori admovit, eique Guilielmi Patris sui innocentis necem exprobrans se injustæ mortis vindictam ab eo deposcere profitebatur. Rex in hisce angustiis constitutus, cum inermis esset, ferocientis animum blandis verbis, ac commemoratis beneficiis Ruthwennæ familie exhibitis mitigare studiosus, trucidati Patris culpam in Ministros suos rejiciebat: qua oratione placatus Alexander se Regi vitæ gratiam facturum pollicetur, dummodo nullo clamore edito se contineret, fratrisque sui Joannis eo sine accersiti adventum expectare vellet. Alexander cum fratre suo clam collocutus ab eodem acerbius increpabatur, quod non sine maximo propriæ salutis periculo tamdiu regis parricidium exequi cunctaretur, qua objurgatione stimulatus Alexander Regis manus detracta Periscelide vincire nitabatur, mox vero Jacobus, dum proximum periculum novum robur adderet, sicarii gladium dextera tenens, sinistra vero ipsius collum apprehendens se proditum esse aperta forte fenestra vociferabatur, eumque extra cubile pertractum tam diu tenebat, donec Joannes Ramisæus Eques, Thomas Areskinus, & Hugo Heresius Regem liberarent, amboque fratres unacum ipsorum famulis trucidati.

cidarent. Postea parricidarum cadavera ignominiose ad supplicia raptabantur, proscriptisque eorum bonis superstitites duo fratres, ac omnes ex hoc genere descendentes familiæ suæ nomen, atque insignia mutare publico Senatus edicto jubebantur.

Sæcul. XVI.
A.C. 1600.

§. XXX.

Hæretici a Ferdinando Archiduce e sua ditione pulsi.

Hoc item anno Ferdinandus Austriæ Archidux avito Religiosis ardore, quem a Majoribus suis hausit, acensus confessioni Augustanæ addictos, ceterosque hæreticos, prout jamjam ante biennium animo conceperat, expellere incipiebat, & primo quidem Græcii, quæ urbs totius Styriæ Metropolis est, die decima tertia Septembris per Universitatis Decretum spurii Evangelii Ministris denuntiari jussit, ut conciones deinceps ad populum nullibi palam haberent, nec quicquam Catholicæ Religionis adversum moliri auderent, præstitutoque tempore urbe excederent: cum autem hi Academiæ mandatum flocci habentes nihilominus cætus suos publice cogere pergerent, Archidux interposita auctoritate sua die vigesima secunda Septembris eisdem præcepit, ut intra octiduum una omnes e Styriæ fini-

Corp. Hist.
Germ. period. 10. sect. 7
Spond. n. 20.
Thu. l. 124.